HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

12 iulie 2012*

„Aderarea unor noi state membre — Stabilirea taxei asupra stocurilor excedentare de produse agricole — Trimitere, într-o prevedere din legislația națională, la o prevedere dintr-un regulament al Uniunii care nu a fost publicat conform cerințelor legale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în limba statului membru în cauză”

În cauza C-146/11,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Riigikohus (Estonia), prin decizia din 17 martie 2011, primită de Curte la 25 martie 2011, în procedura

AS Pimix, în stare de insolvență,

împotriva

Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus,

Põllumajandusministeerium,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul J. N. Cunha Rodrigues, președinte de cameră, și domnii U. Lõhmus, A. Rosas, A. Arabadjiev și C. G. Fernlund (raportor), judecători,

avocat general: doamna V. Trstenjak,

grefier: doamna K. Sztranc-Sławiczek, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 3 mai 2012,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru AS Pimix, în stare de insolvență, de M. Ots, advokaat, și de T. Pikamäe, vandeadvokaat;

— pentru guvernul eston, de M. Linntam, în calitate de agent;

— pentru Comisia Europeană, de K. Saaremäel-Stoilov, de H. Tserepa-Lacombe și de A. Marcoulli, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

* Limba de procedură: estona.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolelor 288 TFUE și 297 alineatul (1) TFUE, precum și a articolului 58 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace și adaptările Tratatelor care stau la baza Uniunii Europene (JO 2003, L 236, p. 33, denumit în continuare „Actul de aderare din 2003").

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între AS Pimix (denumită în continuare „Pimix"), în stare de insolvență, pe de o parte, și Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus (Centrul fiscal și vamal sud al administrației fiscale și vamale) și Põllumajandusministeerium (Ministerul Agriculturii), pe de altă parte, având ca obiect perceperea unei taxe pe stocurile excedentare.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Actul de aderare din 2003

3 Potrivit articolului 2 din Actul de aderare din 2003:

„Începând cu data aderării, dispozițiile tratatelor originare și actele adoptate înainte de aderare de instituții și de Banca Centrală Europeană sunt obligatorii pentru noile state membre și se aplică în statele membre respective în condițiile prevăzute în aceste tratate și în prezentul act."

4 Articolul 41 primul paragraf din Actul de aderare din 2003 permite Comisiei Europene să adopte măsuri pentru a facilita trecerea de la regimul în vigoare în noile state membre la regimul care rezultă din aplicarea politicii agricole comune. Aceste măsuri tranzitorii „pot fi adoptate pe parcursul unei perioade de trei ani de la data aderării și nu trebuie aplicate după această perioadă".

5 Articolul 58 din Actul de aderare din 2003 prevede:

„Textele actelor instituțiilor și ale Băncii Centrale Europene adoptate înainte de aderare și care au fost redactate de Consiliu, de Comisie sau de Banca Centrală Europeană în limbile cehă, estonă, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, polonă, slovacă și slovenă sunt, de la data aderării, autentice în aceleași condiții ca și textele redactate în cele unsprezece limbi actuale. Acestea se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în cazul în care textele în limbile actuale au făcut obiectul unei astfel de publicări."

Regulamentul nr. 1

6 Potrivit articolului 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Actul de aderare din 2003, limbile oficiale ale Uniunii sunt „spaniola, ceha, daneza, germana, estona, greaca, engleza, franceza, italiana, letona, lituaniana, maghiara, malteza, olandeza, polona, portugheza, slovaca, slovena, finlandeza și suedeza".

7 Articolul 4 din acest regulament prevede:

„Regulamentele și alte texte cu aplicabilitate generală se redactează în cele douăzeci de limbi oficiale.”

8 Articolul 5 din regulamentul menționat prevede:

„*Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* apare în cele douăzeci de limbi oficiale.”

9 Articolul 8 din același regulament prevede:

„În ceea ce privește statele membre în care există mai multe limbi oficiale, folosirea limbii se va stabili, la cererea statului în cauză, în funcție de normele generale ce decurg din legislația statului respectiv.

[...]”

Regulamentul (CE) nr. 1972/2003

10 Regulamentul (CE) nr. 1972/2003 al Comisiei din 10 noiembrie 2003 privind măsurile tranzitorii care urmează să fie adoptate în ceea ce privește schimburile de produse agricole în contextul aderării Republicii Cehe, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei (JO L 293, p. 3, Ediție specială, 03/vol. 50, p. 100) are ca temei juridic în special articolul 41 din Actul de aderare din 2003.

11 Potrivit considerentului (1) al Regulamentului nr. 1972/2003, acest regulament urmărește să „evit[e] riscurile devierii traficului comercial în detrimentul organizării comune a piețelor agricole ca urmare a aderării a zece noi state la Uniunea Europeană, la 1 mai 2004”. Ținând cont de aceste riscuri, considerentul (3) al regulamentului menționat subliniază că se impune „aplicarea unor taxe care să descurajeze menținerea unor stocuri excedentare în noile state membre”.

12 În acest scop, articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1972/2003 impune ca noile state membre să aplice taxe deținătorilor de stocuri excedentare de produse puse în liberă circulație la 1 mai 2004.

13 Articolul 4 alineatul (2) din acest regulament prevede:

„Pentru a stabili stocurile excedentare ale fiecărui deținător, noile state membre iau în special în considerare:

(a) media stocurilor disponibile în cursul anilor care preced aderarea;

(b) fluxurile comerciale existente în cursul anilor care preced aderarea;

(c) împrejurările care au determinat crearea stocurilor.

Noțiunea de stocuri excedentare se aplică produselor importate în noile state membre sau originare din aceste state. Noțiunea de stocuri excedentare se aplică, de asemenea, produselor destinate pieței noilor state membre.

[...]”

14 Articolul 4 alineatul (3) din regulamentul menționat prevede că valoarea taxei pe stocurile excedentare se determină în funcție de dreptul de import *erga omnes* care se aplică la 1 mai 2004. Această taxă este stabilită de Regulamentul (CE) nr. 1789/2003 al Comisiei din 11 septembrie 2003 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 281, p. 1).

15 În vederea asigurării aplicării corecte a taxei privind stocurile excedentare, articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1972/2003 impune ca noile state membre să facă fără întârziere inventarul stocurilor disponibile la 1 mai 2004 și să comunice Comisiei la 31 octombrie 2004 cel târziu cantitățile de produse din stocurile excedentare.

16 Articolul 4 alineatul (5) din acest regulament prevede, în ceea ce privește Estonia, că se aplică în special produselor cu codul 0405 10 din Nomenclatura combinată (denumită în continuare „NC”), și anume untul.

17 Conform articolului 10, regulamentul menționat se aplică de la 1 mai 2004 la 30 aprilie 2007.

Regulamentul nr. 1789/2003

18 Anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3) instituie NC. Aceasta din urmă este actualizată de Comisie o dată pe an. Regulamentul nr. 1789/2003 a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2004.

Dreptul eston

19 La 7 aprilie 2004, Riigikogu (Parlamentul) a adoptat Legea privind taxa pe stocurile excedentare (Üleliigse laovaru tasu seadus, RT I 2004, 30, 203, denumită în continuare „ÜLTS”). Această lege a fost publicată în *Riigi Teataja* la 27 aprilie 2004 și a intrat în vigoare la 1 mai 2004.

20 În temeiul articolului 7 din ÜLTS, „stocul excedentar” este egal cu diferența dintre stocul efectiv deținut la 1 mai 2004 și stocul reportat.

21 Articolul 6 din ÜLTS definește noțiunea „stoc reportat” ca fiind media anuală a stocurilor deținute în cursul celor patru ani anteriori aderării Republicii Estonia la Uniune, și anume anii 2000-2003, multiplicată cu 1,2.

22 Potrivit articolului 10 din ÜLTS, stocul reportat și stocul excedentar se calculează de către Põllumajandusministeerium pe baza unei declarații a operatorului. La cererea motivată a acestuia, Põllumajandusministeerium poate ține seama de anumiți factori care pot explica o creștere a stocurilor, independentă de orice activitate speculativă.

Acțiunea principală și întrebările preliminare

23 La 29 octombrie 2004, Põllumajandusministeerium a stabilit că Pimix deținea un stoc excedentar de 550 de tone de unt natural încadrat la codul NC 0405 10 19.

24 La 26 noiembrie 2004, Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus a stabilit prin decizie de impunere valoarea taxei datorate de Pimix pe acest stoc excedentar la 16 318 500 EEK. Pentru a se conforma unei hotărâri a Riigikohus (Curtea Supremă) din 5 octombrie 2006, Maksu- ja Tolliameti

Lõuna maksu- ja tollikeskus a revocat această decizie, iar la 29 martie 2007, printr-o nouă decizie de impunere, a stabilit valoarea taxei datorate de Pimix la aceeași sumă în temeiul taxei care rezultă din articolul 14 alineatul (2) din ÜLTS și din articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1972/2003.

25 Pimix a contestat decizia din 29 octombrie 2004, precum și decizia de impunere din 29 martie 2007. Acțiunile sale au fost respinse în primă instanță și în apel. În cadrul unui recurs, Pimix reproșează instanțelor de fond că au aplicat Regulamentele nr. 1789/2003 și nr. 1972/2003, deși acestea nu au fost publicate conform cerințelor legale în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și că, pe de altă parte, începând de la 1 mai 2004, reglementarea națională care transpune NC nu mai era în vigoare. În temeiul Hotărârii din 11 decembrie 2007, Skoma-Lux (C-161/06, Rep., p. I-10841), Pimix arată că administrația estonă nu putea să îi impună obligații care rezultă din norme care nu au fost preluate în dreptul național și care nu au fost publicate conform cerințelor legale înainte de 5 mai 2005.

26 Instanța de trimitere consideră că pentru soluționarea litigiului cu care este sesizată este necesar să se stabilească dacă, cu ocazia determinării stocului excedentar al Pimix, administrația estonă s-a întemeiat numai pe prevederile din reglementarea Uniunii puse la dispoziție de ÜLTS sau a aplicat direct această reglementare înaintea publicării sale conforme cu cerințele legale în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

27 Instanța de trimitere consideră că elementele esențiale ale taxării, și anume debitorul, obiectul și rata sa, nu rezultă în mod clar și direct din ÜLTS. Astfel, mai multe prevederi din ÜLTS ar face trimitere la reglementarea Uniunii. Prin urmare, în ceea ce privește debitorul taxei, noțiunea „operator” ar fi definită la articolul 5 alineatul (1) din ÜLTS prin referire la noțiunea „produse agricole”, ea însăși introdusă la articolul 2 din ÜLTS printr-o trimitere la dispozițiile articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1972/2003 privind Estonia. Instanța menționată observă că această din urmă dispoziție este opacă, întrucât, pentru a înțelege conținutul NC, trebuie să fie raportată la Regulamentul nr. 1789/2003.

28 Or, instanța de trimitere constată că, în momentul în care Pimix era obligată să depună declarația, nu era în măsură să înțeleagă necesitatea sa și nici să cunoască pentru care produse agricole a luat naștere această obligație declarativă. Astfel, la 1 mai 2004, dată la care trebuia stabilită cantitatea stocurilor excedentare și la momentul adoptării deciziei din 29 octombrie 2004 de stabilire a stocurilor excedentare pentru Pimix, Regulamentele nr. 1789/2003 și nr. 1972/2003 nu fuseseră publicate în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

29 În ceea ce privește în special NC cuprinsă în Regulamentul nr. 1789/2003, instanța de trimitere arată că la 1 mai 2004 aceasta nu era preluată în niciun instrument de drept național în vigoare la acea dată.

30 Ținând seama de aceste elemente, instanța națională ridică problema dacă, prin faptul că articolul 2 din ÜLTS face trimitere la un regulament al Uniunii care nu a fost publicat conform cerințelor legale în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, acesta constituie o punere în aplicare a regulamentului menționat, în sensul vizat de Curte în Hotărârea din 4 iunie 2009, Balbiino (C-560/07, Rep., p. I-4447), și în Hotărârea din 29 octombrie 2009, Rakvere Lihakombinaat (C-140/08, Rep., p. I-10533).

31 În aceste condiții, Riigikohus a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Având în vedere jurisprudența Curții [Hotărârile citate anterior, Skoma-Lux, Balbiino și Rakvere Lihakombinaat], articolul 288 TFUE coroborat cu articolul 58 din Actul de aderare [din 2003] trebuie interpretat în sensul că se poate solicita unui particular îndeplinirea obligației care rezultă din Regulamentul [nr. 1972/2003]:

a) fără a ține seama de împrejurarea că la 1 mai 2004 regulamentul menționat nu fusese publicat în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

b) și de faptul că legiuitorul statului membru respectiv nu definise încă într-un act intern noțiunea de produse agricole stabilită în regulament, ci se mărginise la o trimitere la articolul 4 alineatul (5) din regulamentul menționat, nepublicat conform cerințelor legale,

c) în cazul în care, cu toate acestea, particularul a îndeplinit o obligație care rezulta din Regulamentul [nr. 1972/2003] (a declarat stocul potrivit codului aplicabil mărfii) și nu a contestat această obligație

d) și aceasta a fost taxată de autoritatea competentă a statului membru la o dată la care Regulamentul nr. 1972/2003 fusese deja publicat în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*?

2) În temeiul articolului 58 din Actul de aderare [din 2003] coroborat cu articolul 297 alineatul (1) TFUE, cu considerentul (3) al Regulamentului nr. 1972/2003, precum și cu articolul 4 din [R]egulamentul [nr. 1972/2003], se poate concluziona că un stat membru poate solicita de la un particular taxa pe stocurile excedentare, dacă Regulamentul nr. 1972/2003 nu fusese publicat în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 1 mai 2004, însă ulterior, la momentul la care autoritatea competentă a statului membru a aplicat taxa, regulamentul menționat fusese deja publicat în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*?"

Cu privire la întrebările preliminare

32 Prin intermediul primelor două întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 58 din Actul de aderare din 2003 trebuie interpretat în sensul că se opune în Estonia aplicării împotriva unor particulari a unor prevederi din Regulamentul nr. 1972/2003 care, la 1 mai 2004, nu erau nici publicate în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, nici preluate în dreptul național al acestui stat membru, deși acești particulari au avut posibilitatea să le cunoască prin alte mijloace.

33 Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie amintit că un principiu fundamental din ordinea juridică a Uniunii impune ca un act care emană de la autorități publice să nu poată fi opus justițiabililor înainte ca aceștia din urmă să aibă posibilitatea de a lua cunoștință de acest act printr-o publicare conformă cerințelor legale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (Hotărârea din 25 ianuarie 1979, Racke, 98/78, Rec., p. 69, punctul 15, și Hotărârea Skoma-Lux, citată anterior, punctul 37).

34 În plus, din articolul 2 din Actul de aderare din 2003 rezultă că actele adoptate înainte de aderare de instituții sunt obligatorii pentru noile state membre și se aplică în aceste state din momentul aderării. Totuși, opozabilitatea respectivelor acte față de persoanele fizice și juridice din statele menționate depinde de condițiile generale de punere în aplicare a dreptului Uniunii în statele membre, astfel cum acestea sunt prevăzute de tratatele originare și, pentru noile state membre, de însuși Actul de aderare din 2003 (Hotărârea Skoma-Lux, citată anterior, punctul 32).

35 În ceea ce privește regulamentele Consiliului și cele ale Comisiei, precum și directivele acestor instituții care se adresează tuturor statelor membre, din dispozițiile cuprinse la articolul 297 alineatul (2) TFUE rezultă că acestea produc efecte juridice numai dacă au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (a se vedea în acest sens Hotărârea Skoma-Lux, citată anterior, punctul 33).

36 Respectarea acestor principii se impune cu aceleași consecințe atunci când o reglementare a Uniunii obligă statele membre ca, pentru punerea sa în aplicare, să ia măsuri care instituie obligații în sarcina particularilor. Prin urmare, astfel de măsuri trebuie să fie publicate pentru ca persoanele interesate să poată lua cunoștință de ele (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 iunie 2002, Mulligan și alții, C-313/99, Rec., p. I-5719, punctele 51 și 52). Persoanele interesate trebuie deopotrivă să aibă

posibilitatea să se informeze cu privire la sursa măsurilor naționale care instituie obligații în sarcina lor. Astfel, trebuie publicate nu numai reglementarea națională, ci și actul de drept al Uniunii care, după caz, obligă statele membre să adopte măsuri care instituie obligații în sarcina particularilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 2009, Heinrich, C-345/06, Rep., p. I-1659, punctele 45-47).

37 Pe de altă parte, rezultă din dispozițiile coroborate ale articolului 58 din Actul de aderare din 2003, precum și ale articolelor 4, 5 și 8 din Regulamentul nr. 1 că o publicare conformă cerințelor legale a unui regulament al Uniunii, în ceea ce privește un stat membru a cărui limbă este o limbă oficială a Uniunii, trebuie să cuprindă publicarea acestui act, în această limbă, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (Hotărârea Skoma-Lux, citată anterior, punctul 34).

38 Curtea a considerat astfel că articolul 58 din Actul de aderare din 2003 se opune posibilității ca obligațiile cuprinse într-o reglementare a Uniunii care nu a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în limba unui nou stat membru, deși aceasta este o limbă oficială a Uniunii, să fie impuse particularilor în acest stat, chiar dacă aceste persoane ar fi putut lua cunoștință de reglementarea respectivă prin alte mijloace (Hotărârile citate anterior, Skoma-Lux, punctul 51, și Balbiino, punctul 30).

39 Prin faptul că la 7 aprilie 2004 a adoptat ÜLTS, Republica Estonia a pus în aplicare obligațiile care rezultă din Regulamentul nr. 1972/2003 introducând o taxă pe stocurile excedentare de produse agricole și definind modalitățile de calcul ale acesteia. ÜLTS instituie astfel în Estonia obligații în sarcina unor particulari, în pofida faptului că acest regulament nu le poate fi opus înainte ca aceștia să aibă posibilitatea de a lua cunoștință de acest act printr-o publicare conformă cerințelor legale în limba acestui stat membru în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Printre aceste obligații figurează cea de a declara Põllumajandusministeerium, cel târziu la 15 mai 2004, stocurile excedentare de anumite produse agricole pe care le posedă la 1 mai 2004. Nu se contestă că obligația de a achita taxe pe stocuri excedentare este astfel determinată în funcție de stocurile de produse deținute la această dată. Prin urmare, data emiterii deciziei de impunere nu are incidență asupra faptului generator al taxei menționate. În consecință, în acțiunea principală, faptul că decizia de impunere din 29 martie 2007 a fost emisă după publicarea conformă cerințelor legale în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a Regulamentelor nr. 1789/2003 și nr. 1972/2003 nu permite să se considere că, la data intrării în vigoare a ÜLTS, regulamentele menționate erau opozabile Pimix.

40 Curtea a hotărât anterior că regula rezultată din Hotărârea Skoma-Lux, citată anterior, nu se opune opozabilității față de particulari a acelor dispoziții din Regulamentul nr. 1972/2003 care au fost preluate în cadrul ÜLTS. Totuși, această regulă ar putea păstra un domeniu de aplicare rezidual în ipoteza în care anumite dispoziții din acest regulament, nepuse în aplicare prin ÜLTS, ar fi invocate de autoritățile estone împotriva particularilor înainte de publicarea oficială în limba estonă a regulamentului menționat (Hotărârile citate anterior, Balbiino, punctul 32, și Rakvere Lihakombinaat, punctul 34).

41 Regulamentul nr. 1972/2003 impune statelor membre aplicarea unor taxe pe stocurile excedentare existente la 1 mai 2004 pentru anumite produse agricole identificate prin codurile lor din NC. Or, la 1 mai 2004, acest regulament nu fusese publicat în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, această publicare având loc abia la 3 martie 2005. În ceea ce privește Regulamentul nr. 1789/2003 care cuprindea NC în vigoare la acea dată, acesta a fost publicat în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* abia la 6 august 2004. Când ÜLTS a intrat în vigoare la 1 mai 2004, particularii nu au fost în măsură să cunoască produsele supuse taxei pe stocurile excedentare prin intermediul unei reglementări a Uniunii care a făcut obiectul unei publicări conforme cerințelor legale în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. ÜLTS nu a oferit definiția acestor produse, ci s-a limitat să facă trimitere la articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1972/2003. Pe de altă parte, particularii nu erau în măsură să identifice aceste produse pe baza reglementării naționale, nomenclatura vamală estonă fiind abrogată începând de la 1 mai 2004.

42 În astfel de împrejurări, trebuie să se considere că dispozițiile relevante din Regulamentele nr. 1789/2003 și nr. 1972/2003 nu erau opozabile particularilor în Estonia începând de la 1 mai 2004, întrucât nu fuseseră publicate conform cerințelor legale în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau preluate în dreptul național al acestui stat membru.

43 Guvernul eston subliniază totuși că în acțiunea principală Pimix nu ignora întinderea obligațiilor sale începând de la 1 mai 2004, întrucât Actul de aderare din 2003 lua deja în considerare aplicarea unor taxe pe stocurile excedentare de produse agricole. Guvernul menționat consideră că inopozabilitatea față de particulari a Regulamentului nr. 1972/2003 ar fi contrară obiectivului acestui regulament și al Actului de aderare din 2003, care este lupta împotriva speculației privind produsele agricole.

44 Cu toate acestea, Curtea a statuat anterior că respectarea jurisprudenței amintite la punctele 33-38 din prezenta hotărâre, inspirată din principiile securității juridice și egalității de tratament, nu este contrară principiului efectivității dreptului Uniunii, întrucât acest din urmă principiu nu poate viza norme care nu sunt încă opozabile particularilor. A admite, în numele principiului efectivității, opozabilitatea unui act care nu a fost publicat conform cerințelor legale ar avea drept consecință să li se impună particularilor în statul membru în cauză să suporte consecințele negative ale nerespectării obligației care îi revenea administrației Uniunii de a pune la dispoziția lor, la data aderării, întregul acquis comunitar în toate limbile oficiale ale Uniunii (Hotărârea Skoma-Lux, citată anterior, punctul 42).

45 Guvernul eston susține de asemenea că Pimix și-ar fi îndeplinit fără dificultate obligațiile legate de ÜLTS, demonstrând astfel că societatea cunoștea întinderea obligațiilor sale chiar înainte de publicarea conformă cerințelor legale în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a Regulamentelor nr. 1789/2003 și nr. 1972/2003.

46 Cu toate acestea, faptul că societatea reclamantă în acțiunea principală a declarat cu exactitate cantitățile de produse taxabile pe care le poseda la 1 mai 2004 și era, prin urmare, informată despre normele aplicabile ale Uniunii nu ar putea fi suficient pentru a-i fi opozabilă o reglementare a Uniunii care nu a făcut obiectul unui publicări conforme cerințelor legale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (a se vedea în acest sens Hotărârea Skoma-Lux, citată anterior, punctul 46).

47 Având în vedere considerațiile de mai sus, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că articolul 58 din Actul de aderare din 2003 trebuie interpretat în sensul că se opune în Estonia aplicării împotriva unor particulari a unor prevederi din Regulamentul nr. 1972/2003 care la 1 mai 2004 nu erau nici publicate în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, nici preluate în dreptul național al acestui stat membru, deși acești particulari au avut posibilitatea să le cunoască prin alte mijloace.

Cu privire la cheltuielile de judecată

48 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

Articolul 58 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace și adaptările Tratatelor care stau la baza Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune în Estonia aplicării împotriva unor particulari a unor prevederi din Regulamentul (CE) nr. 1972/2003 al Comisiei din 10 noiembrie 2003 privind măsurile tranzitorii care urmează să fie adoptate în ceea ce privește schimburile de produse agricole în contextul aderării Republicii Cehe, Estoniei, Ciprului,

Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei care la 1 mai 2004 nu erau nici publicate în limba estonă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, nici preluate în dreptul național al acestui stat membru, deși acești particulari au avut posibilitatea să le cunoască prin alte mijloace.

Semnături